

TURKI IBN FAISAL AL-SAÜD

«Mirem d'aprendre dels errors»

En una entrevista amb *Der Spiegel*, el príncep Turki ibn Faisal al-Saüd parla sobre l'impuls de modernitat de l'Aràbia Saudita, el seu paper en la guerra civil del Iemen, el sentiment antiiranià i la situació dels drets humans en aquesta poderosa però conservadora monarquia del Golf.

Bernhard Zand
© *Der Spiegel*

El príncep Turki ibn Faisal al-Saüd és membre de la casa de Saüd, la família reial de l'Aràbia Saudita. El príncep Turki, de 70 anys, va ocupar el càrrec de director general de l'al-Mukhabarat al-Amma, l'agència d'intel·ligència saudita, entre el 1977 i el 2001. Després va ser nomenat ambaixador a la Gran Bretanya i als Estats Units. Va ser fundador de la Fundació Rei Faisal i és el director del Centre de Recerca i Estudis Islàmics Rei Faisal. És el fill petit del difunt rei Faisal, que va governar el país entre el 1964 i el 1975, i germà de Saüd al-Faisal, que va ser ministre d'Exteriors de l'Aràbia Saudita entre el 1975 i el 2015, però que va ser substituït a la darrera d'abril quan el rei Salman va anunciar una gran reestructuració del Govern i va consagrar una nova generació de governants saudites.

—**Majestat, el rei Salman va canviar l'ordre de successió i va designar el**

príncep Mohammed ibn Naïf com a príncep hereu i el príncep Mohammed ibn Salman com a príncep hereu substituït. Què li sembla aquesta decisió?

—Les decisions del rei amb relació al príncep hereu i al seu possible substituït van ser aprovades pel Consell de la Successió. Consulti, sisplau, la Llei Fonamental de Govern de l'Aràbia Saudita.

—**No tan sols va ser reemplaçat l'abans príncep hereu Muqrin, sinó també el seu germà, Saüd al-Faisal, que havia estat ministre d'Afers Exteriors durant gairebé quaranta anys.**

—El príncep Saüd continuarà supervisant la política exterior des del seu nou càrrec. La seva vasta experiència serà una eina a disposició del rei Salman, que és qui marca la política exterior, per dirigir les relacions amb els altres països.

—**Segons el Líder Suprem de l'Iran, Alí Khamenei, "ara s'encarreguen dels afers de l'Estat uns joves inexperts" a Riad. Què li van semblar aquestes acusacions?**

—Em van sorprendre molt, perquè que algú amb la seva experiència caigui

en aquesta mena d'actitud pejorativa vol dir que no raona del tot bé. Els seus informadors o bé li donen informació incorrecta o l'informen malament.

—**El príncep Mohammed ibn Salman, de 30 anys, que com a ministre de Defensa ha dirigit la campanya al Iemen, és certament un home molt jove.**

—Ens dirigeix el rei Salman. És ell qui dirigeix no tan sols l'operació militar al Iemen sinó tots els aspectes importants dels afers interns i externs. El rei Salman va esdevenir governador de Riad a 18 anys. El rei Abd-al-Aziz va començar la campanya per unificar el regne a 18 anys. Aquí avaluem les persones per les seves accions, no pas per l'edat.

—Als anys seixanta vostè va veure els egipcis fracassar al Iemen, als anys vuitanta els soviètics van fracassar a l'Afganistan i els nord-americans més endavant a l'Iraq. Què el fa ser optimista pel que fa a l'èxit final de la campanya al Iemen?

—Els altres van anar al Iemen amb la intenció de conquerir-lo. De fet, els primers van ser els romans. Ara el nostre objectiu és retornar al Iemen el que se li va prendre a causa de les accions dels hutis i de l'ex-president Alí Abdul·là Salé. L'operació va tenir el suport del Consell de Seguretat de les Nacions Unides, de la Lliga Àrab, de l'Organització per a la Cooperació Islàmica, del Consell de Cooperació del Golf (CCG) i del poble del Iemen.

—Fa uns quants dies, el Govern del Iemen a l'exili va demanar a les Nacions Unides que despleguessin tropes sobre el terreny. Segons vostè, quins resultats s'han d'aconseguir, i quan, per poder dir que l'operació al Iemen ha estat un èxit?

—No crec que hi hagi un límit de temps. Abd Rabú Mansur Hadi, el president legítim del Iemen, ha demanat suport internacional. La coalició d'Estats del CCG més Egipte, Jordània i altres països té per objectiu fer que tots els grups polítics del Iemen -també els hutis- arribin a un acord polític. Aquesta campanya no ha tingut mai un objectiu militar, és una iniciativa política.

—L'Àràbia Saudita ha acabat oficialment la fase militar de la campanya.

Tot i així, continuen els atacs aeris. Els hutis encara controlen gran part del Iemen i la situació humanitària es va deteriorant. Què han aconseguit aquests atacs aeris?

—No sé d'on treu la informació. Si segueix les declaracions del portaveu de la coalició, s'assabentarà que s'ha aconseguit fer retrocedir els hutis a Aden, Taiz, Hodeida i altres poblacions.

—I ara què vindrà?

—El Consell de Seguretat de les Nacions Unides ha condemnat els hutis. L'Àràbia Saudita i els seus aliats continuen donant suport a la crida del president Hadi al diàleg nacional, que inclou totes les parts iemenites, entre les quals els hutis. Aquest grup haurà de retornar les armes que va robar a l'exèrcit del Iemen, haurà d'evacuar totes les ciutats que ha conquerit per la força i haurà d'alliberar tots els presoners, abans que se'ls permeti unir-se al diàleg.

—Quines proves concretes tenen de la implicació de l'Iran al Iemen? Poden demostrar que hi hagut enviaments d'armes?

—Sembla que els Governos i la premsa occidental tenen una opinió inflexible sobre la interferència de l'Iran. Fins i tot mentre l'ex-president Alí Abdul·là Salé lluitava contra els hutis, es van repartir armes que havien arribat de contraban procedents de l'Iran. Quan el president Hadi va arribar al poder, es va interceptar un carregament d'armes. I fa només uns quants dies, es van mostrar documents d'identitat de guardians de la Revolució iraniana i de personal militar capturats durant el conflicte.

—Els iranians neguen totes aquestes acusacions.

—I no s'ho esperava? Neguen fins i tot que tenen tropes a Síria. En el discurs de l'aniversari de la Revolució, el president Hassan Rohani va aplaudir el suport iranià, segons va dir ell, per als pobles del Iemen, Síria, el Líban i l'Iraq. Jo ho consideraria una prova que el mateix Rohani ha aprovat aquesta mena de suport.

—Ara que ja no hi ha el predecessor de Rohani, el radical Mahmud Ahmadinejad, que hi ha un nou lideratge a l'Àràbia Saudita i que s'ha establert un marc per a un acord nuclear amb l'Iran, no seria l'hora de la reconciliació entre l'Àràbia Saudita i l'Iran?

—Hauria de fer aquesta pregunta al president Rohani. Quan va arribar al

→ poder, va referir-se al fet de millorar les relacions amb l'Àrabia Saudita. Però sembla que sobre el terreny ha ampliat les polítiques d'Ahmadinejad a la regió: la implicació de l'Iran a Síria, l'Iraq, el Líban i el Iemen ha augmentat, amb el president Rohani. Nosaltres, en canvi, hem dit públicament, tant amb el rei Abdul·là com amb el rei Salman, que ens agradaria tenir unes bones relacions amb els nostres veïns. Des del nostre punt de vista, tenim la mà estesa. Depèn dels iranians acceptar l'oferta.

—Els mitjans saudites estan plens d'un sentiment antiiranianà.

—S'ha fixat en la premsa iraniana? Hi ha més de vint canals de televisió i ràdios que emeten odi, menyspreu i sentiments antiàrabs des de l'Iran cap al món àrab. Que hi hagi una expressió d'hostilitat envers l'Iran als nostres mitjans és comprensible.

—Síria i l'Iraq estan assolats per guerres civils, Egipte està infestat de problemes interns. L'Àrabia Saudita intenta assumir el paper de líder al món àrab?

—Mai no ens hem vist com un líder unilateral al món àrab, sempre hem treballat conjuntament amb altres països. L'operació al Iemen n'és un exemple.

—Però l'Àrabia Saudita ha assolit els seus èxits més destacables —com l'acord de Taïf, que va posar fi a la guerra civil libanesa— mitjançant la diplomàcia. Al Iemen, però, vostès han actuat com una potència militar.

—El 1960, quan el difunt general Abdul-Karim Qasim va declarar que Kuwait era part de l'Iraq, l'Àrabia Saudita va participar en una força d'expedició enviada a Kuwait per part de la Lliga Àrab. També vam enviar tropes a Jordània després de la Guerra dels Sis Dies, el 1967, i després de la guerra arabo-israeliana del 1973 a Síria, per no parlar també de les forces d'expedició enviades al Líban el 1976. El 1991, va ser un general saudita, el príncep Khalid ibn Sultan, qui va dirigir la coalició arabo-islàmica durant l'alliberament de Kuwait juntament amb el general Norman Schwarzkopf, per part dels Estats Units. La capacitat i la voluntat de l'Àrabia Saudita de participar en campanyes militars en suport de països àrabs ha estat present des del principi.

—Vostè ha acusat la comunitat internacional d'ignorar l'oposició durant els primers mesos del conflicte sirianès. Mirant les accions de l'Estat Islàmic (EI) avui, pot desmentir que l'Àrabia Saudita, o si més no alguns ciutadans del regne, han donat suport a l'EI?

—Ho puc desmentir totalment, fins i tot en el cas de ciutadans concrets. Hem introduït, probablement, les regulacions més estrictes del món sobre tots els donatius que surten del país. Vam combinar els sistemes bancaris dels Estats Units i de les Nacions Unides en les regulacions de la banca i de les transferències de capital. Temps enrere havíem processat i empresonat gent per donar suport a al-Qaida. Si el Faix, com jo anomeno aquesta organització (amb un mot àrab que vol dir

GUERRA CIVIL A IEMEN

Entre 40 i 50 soldats àrabs de forces especials van arribar a Aden a principi de maig per assistir els combatents locals contra la milícia hutí.

'obsquè'), ha rebut donatius individuals, els qui fan aquesta acusació ens haurien de poder dir qui són aquestes persones. Però dir constantment que prínceps, xeïcs i personalitats de l'Àrabia Saudita, Qatar i els Emirats Àrabs Units han col·laborat amb aquest moviment sense donar-ne proves és inacceptable.

—Vostè anomena l'Estat Islàmic "Faix". Però el moviment es basa en una interpretació radical de l'islam. És molt semblant a la interpretació wahhabitada de l'Alcorà que s'ensenya a l'Àrabia Saudita.

—Busquen una justificació. I ho fan robant-me a mi i als musulmans en general la nostra religió i la nostra idea de la gihad, que és una expressió honorable de la devoció a déu impedint que un mateix cometi actes dolents. I roben el concepte d'Estat. Ells no són un Estat. Només fan un mal ús d'aquestes tradicions.

—Fa prop de cinquanta anys, el seu pare, el difunt rei Faisal, va abolir l'esclavitud i va introduir les escoles per a nenes. Va modernitzar l'Àrabia Saudita. Però fins avui, el regne saudita commou el món amb càstigs draconians com el que es va aplicar al blogaire Raïf Badawi. Cap a quina direcció va l'Àrabia Saudita amb el rei Salman?

—L'Àrabia Saudita va endavant, com sempre. El rei Salman va treballar per al rei Abd-al-Aziz, el rei Saüid i el rei Faisal, i va ocupar càrrecs en temps dels reis Khaled, Fahd i Abdul·là. Ha estat part integral de les reformes que han fet del regne saudita el que és avui dia. I si hi ha un exemple d'un poble que ha avançat d'un estadi de desenvolupament social i polític a un altre, aquest és el poble alemany: només han passat setanta anys des que Alemanya era governada pels nazis, que van cometre uns crims horribles. I on és Alemanya avui? Ha avançat moltíssim. Nosaltres analitzem cada dia el que fem. Mirem d'aprendre dels errors del passat i millorar la nostra conducta. Això no pot passar d'un dia per l'altre. Però passarà. ●

Traducció d'Arnau Figueras